

jednání Zastupitelstva města Ústí nad Labem

dne:

28. 2. 2018

bod programu:

3.

věc :

Rozpočtové opatření PO k úhradě plnění ve věci soudního sporu

důvod předložení:

Zákon č. 250/2000 Sb., § 16, o rozpočtových pravidlech ÚSC

zpracoval:

Mgr. Miloš Studenovský, vedoucí právního odboru MmÚ

předkládá:

Ing. Věra Nechybová, primátorka města

projednáno:

s Ing. R. Jakubcem, vedoucím FO MmÚ
v RM 14. 2. 2018

na vědomí:

přizvání k jednání:

Návrh na usnesení:

Zastupitelstvo města po projednání

A) schvaluje

1. rozpočtové opatření právního odboru k zajištění zdrojů na úhradu plnění ve věci soudního sporu vedeného u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod č.j. 8 Co 304/2017 v celkové výši 10 800 tis. Kč takto:
  - a) změna stavu na bankovních účtech MmÚ – zapojení volných prostředků ve výši 10 800 tis. Kč.
  - b) zvýšení neinvestiční části výdajového rozpočtu právního odboru ve výši 10 800 tis. Kč

Důvodová zpráva:

Zastupitelstvu města Ústí nad Labem je předložen návrh rozpočtového opatření související s povinnostmi města uhradit částku cca 10 800 tis. Kč z titulu prohraného soudního sporu s [REDAKCE]. Jako zdroj financí se doporučuje použít volné finanční prostředky coby přebytek hospodaření za rok 2017.

Co se týče celé kauzy restitučního sporu a následné žaloby za vzniklou újmu podané ze strany [REDAKCE] uvádíme pro přehled stručnou rekapitulaci:

- 28.4.1995 byl uplatněn na předmětné nemovitosti (dům č.p. 1579 plus přilehlé pozemky) restituční nárok dle § 5 odst. 1 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích
- 30.10.1995 podali restituenti u soudu žalobu na vydání nemovitostí,
- 26.2.1997 město uzavřelo s [REDAKCE] a dalšími fyzickými osobami kupní smlouvu, kterou byla výše specifikovaná nemovitost zcizena
- 29.8.1997 městu byly doručeny dokumenty prokazující restituční nároky restituentů
- v průběhu roku 1998 prodalo město [REDAKCE] a dalším fyzickým osobám další pozemky přiléhající k domu č.p. 1579
- 23.1.2001 byla městu doručena restituční žaloba
- V letech 2004 – 2007 [REDAKCE] odkoupili od dalších fyzických osob jejich podíly na domě č.p. 1579 a přiléhající pozemky a stali se tak vlastníky celého objektu a přilehlých pozemků.
- V roce 2008 získali [REDAKCE] stavební povolení a začali dům rekonstruovat a provádět investice
- 1.10.2008 uzavřeli [REDAKCE] smlouvu o smlouvě budoucí kupní na odprodej jednoho z nově vzniklých a rekonstruovaných bytů, smlouva kupní měla být uzavřena nejpozději do 30.9.2010
- 17.6.2010 se soud obrátil na [REDAKCE] s informací, že nemovitosti v jejich vlastnictví jsou dotčeny restitučním sporem a tedy s nimi nelze nakládat
- Výše uvedená smlouva o smlouvě budoucí kupní byla opatřena dodatkem, že je možné smlouvu uzavřít do 30.9.2012
- 31.1.2011 soud rozhodl o restitučním sporu rozsudkem v tom smyslu, že město je povinno vydat restituentům polovinu z domu a přilehlých pozemků – do tohoto sporu [REDAKCE] vstoupili poté, co zjistili jeho existenci, jako vedlejší účastníci
- 30.6.2011 podali [REDAKCE] proti restituentům žalobu na určení vlastnictví k polovině nemovitostí, které měly být vydány restituentům na základě rozsudku v restitučním sporu
- 27.12.2013 odstoupila od smlouvy o smlouvě budoucí kupní kupující s tím, že již o koupi, s ohledem na prodlení, nemá zájem
- 23.4.2014 soud určil, že [REDAKCE] jsou na základě vydržení vlastníky poloviny nemovitostí, které restituenti získali v rámci restitučního sporu
- Po pravomocném ukončení výše uvedených sporů se podařilo žalobcům prodat i nemovitosti, u nichž pro prodlení neuzavřeli kupní smlouvu v roce 2013 – avšak za nižší cenu než jakou měli získat dle smlouvy o smlouvě budoucí kupní (klesla cena nemovitostí)
- 21.10.2015 [REDAKCE] vyzvali město, aby zaplatili škodu ve výši 10.851.00,- Kč (částka se skládala z rozdílu cen, za jakou by manželé mohli prodat nemovitosti dle smlouvy o smlouvě budoucí kupní z roku 2008 a za jakou byli schopni nemovitosti prodat v roce 2015 a z nákladů na právní zastoupení v restitučním sporu, ve kterém

manželé vystupovali jako vedlejší účastníci a ve sporu o určení vlastnictví proti restituentům – manželé měli za to, že jim náleží náhrada za vynaložené náklady za soudní spory, které by – nebýt pochybení města při prodeji nemuseli vynaložit)

- 22.3.2017 soud v I. stupni rozhodl, že [REDAKCE] nemají na zaplacení škody nárok a jeho úvahy byly následující: město pochybilo při prodeji nemovitostí, neboť s ohledem na zákon o mimosoudních rehabilitacích nemělo zcizovat majetek, vůči němuž byla uplatněna restituční výzva, dále má soud za prokázané, že škoda objektivně vznikla, neboť se nepodařilo prodat za vyšší cenu. Soud však neshledal, že by mezi jednáním města a vznikem škody existovala příčinná souvislost. Měl za to, že příčinná souvislost existovala mezi oznámením o existenci restitučního sporu [REDAKCE] v roce 2010 – tzn. pokud by jim to soud neoznámil, tak by zisku z prodeje nemovitostí jistě dosáhli.
- Proti rozsudku I. stupně podali [REDAKCE] odvolání, kde tvrdili, že škoda nevznikla primárně kvůli oznámení soudu, ale kvůli pochybení města – pokud by nebylo pochybení města, které uzavřelo kupní smlouvu, ačkoliv vědělo, že zde reálně existuje možnost oprávněného restitučního nároku, škoda by jistě nevznikla
- Odvolací soud se přiklonil k argumentaci žalobců a proto rozsudek soudu I. stupně změnil tak, že je město povinno zaplatit částky:
  - 7.943.700,- Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05% z uvedené částky ode dne 22. 10. 2015 do zaplacení
  - 979.111,07 Kč coby náklady řízení před soudem I. instance
  - 360.189,- Kč coby náklady řízení před soudem II. instance
  - 6.396,60 Kč náhradu nákladů Okresnímu soudu v Ústí nad Labem

Jako zdrojové krytí navrhujeme zapojení volných prostředků na bankovních účtech MmÚ – tř. 8 financování.

Pro potřeby programu Navision:

PPR 103/24 (položka 8115) 10 800 tis. Kč

PPR 121/21 10 800 tis. Kč